

Handels- og investeringsministerens besvarelse af Samrådsspørgsmål A om ACTA den 10. februar 2012

Der har været meget fokus i pressen de seneste dage om ACTA aftalen. Jeg vil derfor indledningsvis fremhæve, at ACTA-aftalen handler om at sikre mere effektiv beskyttelse og håndhævelse af immaterielle rettigheder som varemærker, patenter og ophavsret. Hvis eksempelvis en dansk virksomhed oplever, at dens varemærke anvendes ulovligt i lande uden for EU, så vil ACTA gøre det lettere for virksomheden at få håndhævet sin rettighed.

Dårlig beskyttelse af rettighederne hæmmer forskning og innovation. Det er et problem for et videnssamfund som det danske, hvor vi skal leve af samfundets kreative kræfter. Det være sig for musik over medicin til vindmølleproducenterne. Derfor er det nødvendigt at sikre bedre beskyttelse og håndhævelse af danske virksomheders immaterielle rettigheder for at styrke deres konkurrenceevne på det globale marked.

En del af kritikken over for ACTA har sammenhæng med de massive tilkendegivelser mod to amerikanske lovforslag, også benævnt SOPA (Stop online Piracy Act) og PIPA (Protect IP Act), som handler om intellektuelle rettigheder på internettet. Jeg vil gerne understrege, at der ingen sammenhæng er mellem ACTA og de to amerikanske lovforslag. I modsætning til SOPA og PIPA medfører ACTA ikke regler, der begrænser borgernes adgang til internettet. Der er ingen love, der skal ændres i hverken EU eller DK, som følge af ACTA.

Jeg vil nu gå til besvarelsen af udvalgets konkrete spørgsmål:

Lad mig indledningsvis præcisere at Udenrigsministeriet gennem hele forløbet med ACTA-aftalen har indhentet bidrag fra flere ministerier. Udenrigsministeriet har som følge af ansvaret for den internationale handelspolitik koordineret arbejdet. I Danmark henhører regulering af internettet samt lovgivning om beskyttelse af bl.a. varemærker og patenter under Erhvervs- og Vækstministeriet. Lovgivning om krænkelse af immaterielle rettigheder på internettet henhører hovedsageligt under Kulturministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet, mens Justitsministeriet har ressort på spørgsmål relateret til Retsplejeloven. Jeg prøver i dag at dække i dag alle ministerområder, men også udvalget må erkende, at jeg er handelsminister.

Vedrørende åbenhed i ACTA-forhandlingerne har den danske regering hele vejen igennem arbejdet for at holde offentligheden orienteret. Det vil jeg netop påpege overfor Nikolaj Villumsen har været respekteret både af den nuværende og af den tidligere regering. Samtidig har vi respekteret, at Kommissionen, som har forhandlet på EU's vegne – har taget hensyn til, at ikke alle parter har ønsket offentliggørelse af de konkrete forhandlingsudspil. Det er sædvanlig praksis i internationale forhandlinger.

Lissabon-traktaten og den reviderede rammeaftale (for samarbejde med Europaparlamentet) indeholder regler om, hvordan Europaparlamentet skal holdes orienteret om sådanne forhandlinger. Og disse regler er blevet fulgt.

Når det gælder EU's konkrete tiltag for at sikre åbenhed under forhandlingerne, vil jeg fremhæve følgende:

- Handelskommissær Karel de Gucht har deltaget i tre plenardebatter i Europaparlamentet om ACTA og besvaret et stort antal mundtlige og skriftlige spørgsmål fra parlamentet om sagen, ligesom Rådet løbende er blevet orienteret såvel på ministerniveau som på embedsmandsniveau.
- Samtidig har embedsmænd fra Kommissionen under forhandlingerne givet et antal briefinger for medlemmer af Europaparlamentet og Rådet om ACTA-forhandlingerne.
- Offentligheden er på tilsvarende vis blevet holdt orienteret om formålet med forhandlingerne. Kommissionen har efter hver runde forhandlingsrundsendt resuméer og organiseret pressebriefinger. Kommissionen har endvidere organiseret to offentlige konferencer om ACTA (i juni 2008 og april 2009) med deltagelse af NGO'er, erhvervsorganisationer og pressen.
- ACTA aftalen har været offentlig tilgængelig siden november 2010.

Folketinget er på tilsvarende vis blevet holdt løbende orienteret om forhandlingerne:

- Kommissionens mandat til ACTA-forhandlingerne blev i overensstemmelse med daværende praksis forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 7. december 2007.
- Udenrigsministeren var i samråd om ACTA i Folketingets Europaudvalg den 19. marts 2010 og tog forhandlingsoplæg i ACTA-forhandlingerne med i den umiddelbart efterfølgende Folketingets Europaudvalg forelæggelse af GAC/FAC. Der noterer jeg mig, at samtlige partier udover Enhedslisten valgte at stemme for mandatet.
- Den 7. december 2010 oversendte Udenrigsministeriet et samlenotat om ACTA til FEU, som blev fulgt op af en ordinær mundtlig forelæggelse af forhandlingsresultatet til orientering i forbindelse med udenrigsministerens ordinære forelæggelse af Rådet for generelle spørgsmål og Rådet for udenrigsanliggender fredag den 10. december 2010.

Alt dette er bare for at gøre opmærksom på, at offentligheden har været involveret.

Så til dansk lovgivning: Det er ikke nødvendigt at ændre dansk lovgivning i forhold til ACTA, idet vores lovgivning allerede dækker forpligtelserne i aftalen. I Danmark og EU har vi allerede en række regler, som effektivt beskytter virksomhederne mod kopiering og anden misbrug af immaterielle rettigheder, og som giver rettighedshaverne gode muligheder for at håndhæve deres rettigheder. Traktaten ændrer således ikke ved hverken dansk eller EU's lovgivning, og der er derfor ikke behov for ny dansk lovgivning.

Som jeg allerede har været inde på, så er formålet med ACTA at sikre, at alle lande, der er en del af ACTA, har en effektiv håndhævelse af immaterielle rettigheder. ACTA vil gøre det muligt for den europæiske musiker, som har fået sit hit ulovligt kopieret, at forfølge sine rettigheder effektivt, eksempelvis i lande som Mexico og Sydkorea. Og det vil være til gavn for at fastholde arbejdspladser i såvel Danmark som de øvrige EU-lande.

Jeg er også blevet bedt om at oplyse, om regeringen kan garantere, at danske internetbrugere ikke i fremtiden risikerer, at deres personlige oplysninger udleveres til private firmaer alene på baggrund mistanke om krænkelse af ophavsret samt oplyse, om jeg finder det rimeligt, at internetudbydere pålægges et ansvar for, hvad internetbrugere foretager sig på internettet?

Disse spørgsmål henhører ikke under mit ressortområde som handels- og investeringsminister. Kulturministeren, justitsministeren samt erhvervs- og vækstministeren, som hver især er ansvarlige for området, har bedt mig give følgende svar:

Det skal understreges, at ACTA-aftalen *ikke* kræver ændringer i de regler, der allerede gælder herhjemme, når det drejer sig om at kunne få udleveret oplysninger, der gør det muligt for en rettighedshaver at identificere en internetbruger, der mistænkes for at krænke ophavsretten.

De gældende regler fremgår af retsplejeloven. Det betyder, at rettighedshaver må gå til domstolene efter retsplejelovens nærmere regler herom, hvis han/hun ønsker at få udleveret oplysninger fra internetudbydere eller andre om en internetbruger, fra hvis IP-adresse der er konstateret krænkelse af ophavsretten. Disse oplysninger er afgørende for rettighedshaveren, der ellers ikke har mulighed for at vide, hvem et sagsanlæg kan rettes imod.

Internetudbyderen kan *kun* udlevere oplysningerne, hvis det følger af forudgående retskendelse eller anden retlig forpligtigelse. Internetudbyderen må ikke udlevere oplysninger vedrørende deres internetkunder frivilligt, f.eks. på baggrund af en opfordring fra en rettighedshaver.

Generelt er internetudbydernes ansvar reguleret i E-handelsdirektivet, der i Danmark er implementeret i E-handelsloven. Det følger af E-handelsloven, at internetudbydere ikke er ansvarlige for brugernes handlinger så længe det drejer sig om ren transmission af data – det såkaldte 'mere conduit'-princip.